Zguduirea tuturor lucrurilor

de J. Leland Earls

(Versiunea completă / nedatat)

https://www.firstloveministry.com/Earls/booklets/shaking/shaking-entire.htm

Un studiu amplu al zguduirilor naturale şi spirituale din ***Evrei 12:27-38*** care vor avea loc în vremurile din urmă.

PARTEA I
PARTEA A II-A
PARTEA A III-A
PARTEA A IV-A

INTRODUCERE

Isus a spus: „ *Veţi* cunoaşte adevărul, şi adevărul vă va face liberi" (***Ioan 8:32***). Când cunoaştem adevărul despre lucrurile care se vor întâmpla pe pământ şi vedem cum tot ce a plănuit Dumnezeu se potriveşte într-un model sincronizat, acest lucru ne eliberează de multe dintre anxietăţile şi incertitudinile care altfel ne-ar chinui aproape sigur. Când vedem aceste lucruri împlinindu-se, putem asculta de îndemnul lui Isus de a „privi în sus şi ridicaţi-vă capetele, căci răscumpărarea voastră *este aproape"* (***Luca 21:28***). În această broşură vom arăta scopul şi procesul lui Dumnezeu de a „zgudui" TUTUROR lucrurilor care pot fi zguduite, în pregătire pentru inaugurarea deplină a acelei Împărăţii care nu poate fi zguduită (***Evrei 12:27-38***). Această zguduire va fi atât literală, cât şi simbolică. Va implica zguduirea acestei planete şi a atmosferei sale prin tulburări seismice şi explozii nucleare. Dar va implica şi zguduirea tuturor sistemelor sociale, politice, religioase şi economice ale omului. În cele din urmă, dar nu în ultimul rând, implică modul în care Dumnezeu lucrează în vieţile, căminele şi bisericile noastre individuale, pe măsură ce Dumnezeu pune totul la încercare, pentru ca tot ce nu este de la El să fie „scuturat" de noi, pentru ca noi să ne putem ataşa doar de ceea ce ne va duce în noua eră care va veni.

Fie ca Domnul să vă aducă aceste adevăruri în inimă.

ZGUDUIREA TUTUROR LUCRURILOR

Toate lucrurile sunt noi. „Cel ce şedea *pe* tron a zis: «Iată, Eu fac toate lucrurile noi.» Şi mi-a zis *:* «Scrie, căci aceste cuvinte sunt adevărate şi credincioase»" (Apocalipsa 21:5). Într-o măreţie maiestuoasă a triumfului absolut şi final; în sfidarea completă a oricărui factor sau forţă contrară, decretul divin iese de la tronul Celui Preaînalt: «Iată, Eu fac toate lucrurile noi». Pentru a fi mai emfatic *pentru* cei care vor primi acest mesaj dat de Dumnezeu, lui Ioan i se spune să scrie că aceste cuvinte sunt „adevărate şi credincioase". Citim în Apocalipsa 21:1 că printre „toate lucrurile" care vor fi făcute noi se numără „un cer nou şi un pământ nou". În acest verset, nu cred că Domnul vorbea despre aducerea la existenţă a unei planete diferite, ci mai degrabă despre faptul că însăşi pământul *pe* care trăim, inclusiv „cerul" sau atmosfera sa, va fi schimbat, înnoit , transformat şi adus într-un nou tărâm în planul şi scopul lui Dumnezeu.

Gata cu blestemul. În Apocalipsa 22:1-2, vedem un râu curat de apă a VIEŢII care iese din tronul lui Dumnezeu, care curge spre pomul VIEŢII, ale cărui frunze aduc „vindecare neamurilor" (de pe pământ). Apoi urmează o afirmaţie extrem de semnificativă: „Şi NU VA MAI FI BLESTEM" (Apocalipsa 22:3). Acest pământ actual a fost cel care a ajuns sub blestem din cauza păcatului (***Geneza 3:17***), afectând toată viaţa *de pe* el şi toate elementele lui. Isaia 24:4-6 spune: „Pământul se jeleşte *şi* se *ofileşte* ... pământul este pângărit sub locuitorii lui... De aceea blestemul *a* mâncat

© Biblioteca Spirituală

pământul." Dar Pavel ne informează în Romani 8:19-21 că toată creaţia aşteaptă şi anticipează cu ardoare eliberarea prin „manifestarea fiilor lui Dumnezeu", iar aceasta include pământul pe care trăim. Cu siguranţă, când ultima urmă a blestemului va fi ridicată de pe acest pământ, acesta va deveni un pământ „nou" (reînnoit). În Apocalipsa 20:11, citim că atunci când se atinge o anumită epocă în programul lui Dumnezeu, „cerul şi pământul au fugit" (s-au mutat într-o altă locaţie în univers) şi „nu s-a mai găsit loc pentru ele" (unde erau înainte). Acelaşi lucru este sugerat în Isaia 24:20, unde profetul spune că pământul va fi „mutat ca o casă... şi va cădea (va fi mutat într-o altă locaţie) şi nu se va mai ridica" (nu se va mai întoarce niciodată la amplasarea sa anterioară). Astfel, se pare că, făcând toate lucrurile noi, Dumnezeu va muta pământul şi atmosfera înconjurătoare (poate chiar întregul sistem solar al soarelui şi planetelor noastre) pe o nouă orbită şi amplasare în raport cu Tronul Său şi cu restul universului.

Procesul lui Dumnezeu. În primul rând, trebuie să luăm în considerare problema CUM va face Dumnezeu toate lucrurile noi. Scripturile sunt foarte clare în această privinţă. „Noul pământ" nu implică doar schimbarea pe această planetă fizică şi în regnurile animal, vegetal şi mineral, ci, în special, implică o nouă umanitate. Dar înainte ca noul să poată veni, vechiul trebuie luat. Pământul (şi întreaga umanitate) lâncezeşte sub sistemele corupte ale civilizaţiei umane şi nimic din ceea ce este din vechi nu poate intra în noul. Citim în ***Isaia 24:5***: „Pământul este pângărit sub locuitorii lui, pentru că au călcat legile, au schimbat rânduiala, au rupt legământul veşnic. De aceea, blestemul *a* mâncat pământul şi cei ce locuiesc pe el sunt pustiiţi; de aceea, locuitorii pământului sunt arşi şi puţini oameni au rămas." Această scriptură descrie consecinţele nebuniei omului, dar ilustrează şi mijloacele prin care Dumnezeu va judeca şi va curăţa pământul de ceea ce nu poate rămâne pentru a păta împărăţia dreaptă care va veni. Singura modalitate prin care pământul ar putea fi „ars" şi „să rămână puţini oameni" ar fi printr-un război atomic total. Timpul ales de Dumnezeu pentru aceasta este descris simbolic în Apocalipsa 8:5, unde un înger ia foc de pe altarul din cer şi îl aruncă pe pământ (după care au fost glasuri, tunete, fulgere şi un cutremur). De şapte ori în cartea Apocalipsa, cuvântul „cutremur" este folosit pentru a descrie evenimente catastrofale care pun capăt civilizaţiei corupte a omului şi îndepărtează ceea ce omul a construit separat de Dumnezeu.

De exemplu. În ultimii ani am auzit mult despre „reînnoire urbană". Multe programe au început în oraşele mari pentru a reconstrui anumite zone degradate şi în decădere cu clădiri noi, amenajări peisagistice etc. Dar înainte ca acest lucru să poată fi făcut, clădirile vechi trebuiau dărâmate. Dumnezeu, ca arhitect şi constructor maestru, trebuie să facă acelaşi lucru cu ceea ce omul a construit separat de El. Planul lui Dumnezeu este ca omul să fie un colaborator cu El (1 Corinteni 3:9), dar omul în ansamblu nu a reuşit să urmeze planul şi designul lui Dumnezeu şi, de-a lungul multor generaţii, a corupt pământul cu pseudo-civilizaţia sa sub stăpânirea şi uneltirile lui Satan. În Apocalipsa 11:18, scriitorul inspirat se referă la momentul în care Dumnezeu îi va „distruge pe cei ce distrug pământul". Cuvântul grecesc tradus prin „a distruge" în acest pasaj este diaphtheiro , care înseamnă literal „ a polua complet" sau „a polua complet". Poate fi tradus şi prin „a strica sau a corupe complet". Cât de bine a prevăzut Dumnezeu vremea când omul va păta pământul, va polua aerul şi apa şi va corupe minţile maselor, iar judecata va fi că omul va CERE consecinţele tragice ale propriei sale nebunii, chiar spre propria sa distrugere.

Dumnezeu zguduie. În ***Evrei 12:27***, citim despre scopul lui Dumnezeu de a „zgudui" toate lucrurile astfel încât lucrurile care pot fi zguduite să fie îndepărtate. Citiţi tot Evrei 12:18-29 şi observaţi cum zguduirea finală este pusă în contrast cu zguduirea de la Muntele Sinai, când Dumnezeu Şi-a scos poporul din vechiul (Egiptul) pentru a-l putea conduce în noul (Canaan). Acest lucru este foarte important, deoarece zguduirea (şi evenimentele conexe) de la Muntele Sinai este un TIP al zguduirii finale a tuturor lucrurilor. Puteţi citi povestea din Exod 19. Nu este scopul nostru aici să intrăm în detalii, dar observaţi în Exod 19:11, 15-16, 20 că la începutul celei de-a TREIA ZILE Dumnezeu S-a COBORÂT pe Muntele Sinai. Aceasta s-a întâmplat după ce Moise a primit porunca de la Dumnezeu să sfinţească poporul şi să-l facă să -şi spele hainele timp de două zile, ca pregătire (Exod 19:10-11, 14). Ştim că o zi este ca o mie de ani pentru Domnul (2 Petru 3:8). În ultimele două zile (două mii de ani), „Moise" al nostru (Isus Hristos) a PREGĂTIT UN

© Biblioteca Spirituală

POPOR pentru COBOARAREA sau ÎNTOARCEREA Sa pe acest pământ, făcând o lucrare de sfinţire (separare) în ei şi făcându-i să fie curăţiţi „prin botezul cu apă, prin CUVÂNT" (Efeseni 5:26). Vedeţi perioadele de timp [de mai jos] care arată că ne apropiem acum de sfârşitul a două zile sau două mii de ani de la momentul în care Hristos a început să pregătească un popor şi suntem în zorii celei de-a treia zile.

Notă: Perioadele de timp la care se face referire [mai sus] sunt următoarele: Două zile sau două mii de ani de timp lunar au expirat în 1941 (2000 x 354+ - 365,24 = 1941). Două mii de ani de timp profetic au expirat în 1971 (2000 x 360 - 365,24 = 1971). Aşadar, din două perspective, ne aflăm deja în zorii celei de-a treia zile de la Hristos. Calculul solar se întinde până în anul 2000 d.Hr.

[*Notă a editorului – Evident, suntem bine în secolul XXI fără ca împlinirea acestor modele temporale să fi avut loc. Deşi se referă la cruce ca punct de referinţă temporal, fratele Earls îşi face în mod eronat toate calculele de la naşterea lui Hristos – care a fost punctul de plecare obişnuit pentru oricine calculează întoarcerea Domnului la sfârşitul secolului XX. Într-adevăr, dacă folosim Calvarul ca punct de plecare pentru calcule, două mii de ani solari nu vor avea loc de fapt decât în jurul anului 2030 d.Hr.*]

Zguduirea cerului. În Evrei 12:26, referitor la aceste zile din urmă, Dumnezeu spune: „Încă o dată voi clătina nu numai pământul, ci şi cerul ". Această „zguduire" va fi atât literală, cât şi simbolică. Privind mai întâi la aplicaţia literală, ştim că un cutremur poate zgudui pământul şi marea (valuri tsunami), dar nu poate afecta cerul. Există însă un fenomen care a avut loc în ultimii ani şi care zguduie cerul. Isus Însuşi a indicat că unul dintre marile semne ale împlinirii veacului va fi faptul că „puterile cerurilor vor fi clătinate" (Luca 21:26). Cuvântul grecesc tradus prin „cer" este ouranos, de unde provine cuvântul uraniu, rădăcina fiind urano , despre care Dicţionarul Universal Standard Funk & Wagnalls spune: „ urano ; din grecescul ouranos , cer: o formă combinată. În cuvinte chimice şi mineralogice se referă la elementul uraniu". Ştim că uraniul este substanţa metalică fisionabilă utilizată în producerea bombelor atomice. Energia atomică este derivată din dezintegrarea (sau „zguduirea" sau divizarea) nucleului atomilor elementelor cu masă atomică mare, de exemplu uraniu 235. Astfel, când Isus a spus că „puterea cerului va fi zguduită", El vorbea despre ceea ce ar putea fi parafrazat astfel: „Puterile (energia) cerului (ouranos - atom de uraniu) vor fi zguduite (divizate prin fisiune nucleară)". Oamenii de ştiinţă ne spun că un atom este format dintr-un „nucleu" nuclear mic şi masiv, compus din neutroni şi protoni, înconjurat de o regiune relativ goală în care electronii se rotesc pe orbite eliptice sau circulare în jurul nucleului. Astfel, un atom este un „sistem solar" minuscul în sine, cu „soarele" sau nucleul său şi „planetele" (electronii) care se rotesc în jurul său. Astfel, atunci când un atom este divizat,„cerul" său este cu siguranţă cutremurat, iar Cuvântul lui Dumnezeu se împlineşte.

Perturbare atmosferică. O altă caracteristică unică a bombelor atomice, care împlineşte profeţia despre „zguduirea cerului", este faptul că o explozie atomică are loc în aer (cerul atmosferic), mai degrabă decât prin impact asupra pământului, aşa cum se întâmplă în cazul bombelor convenţionale. Iar daunele rezultate sunt în mare măsură cauzate de acţiunea vântului creată de explozie. Avem o aluzie simbolică la aceasta în Apocalipsa 7:1, unde patru îngeri sunt văzuţi stând în cele patru colţuri ale pământului „ţinând cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vântul pe pământ, nici pe mare, nici pe vreun copac". Aceste vânturi vorbesc, fără îndoială, despre judecăţile complete şi desăvârşitoare care vor veni asupra pământului, iar versetele care urmează în 7:2-3 indică faptul că aceste judecăţi trebuie „reţinute" până când Dumnezeu va face o anumită lucrare spirituală de „pecetluire a slujitorilor lui Dumnezeu pe frunţile lor". Cu alte cuvinte, Dumnezeu trebuie să termine lucrarea de pregătire a poporului Său înainte de venirea judecăţii finale. Cu siguranţă, cele „patru vânturi" ar putea indica distrugerea provocată de furtuni naturale, dar când asociem acest simbolism cu altele din Apocalipsa, unde judecăţile lui Dumnezeu vin prin „foc" (Apocalipsa 16:8-9, 8:5-7), putem vedea că focul exploziilor atomice plus acţiunea teribilă şi devastatoare a vântului care vine ca urmare, împlinesc imaginea. De asemenea, găsim în Evrei 12:26-29, unde Dumnezeu spune că va clătina nu numai pământul,

© Biblioteca Spirituală

ci şi cerul, că afirmaţia finală a acelui pasaj este: „căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor ". Este focul arzător, mistuitor al lui Dumnezeu, care este eliberat atunci când explodează o bombă atomică; „cerul" atomilor este clătinat sau despicat, cerul atmosferic este perturbat violent, iar „vânturile" judecăţii lui Dumnezeu sunt eliberate *asupra* pământului.

Simbolic. Am analizat adevărul literal al „cerurilor care sunt clătinate", dar trebuie să vedem şi aplicaţia simbolică. „Cerul" vorbeşte despre ceea ce este mai sus, sau deasupra pământului, şi, prin urmare, în primul rând despre conducătorii şi liderii de peste pământ şi sistemele sale. În Apocalipsa 6:12, ca urmare a deschiderii celei de-a şasea peceţi (numărul omului), urmează un „mare cutremur" (cutremur), iar apoi, în versetul 13, citim că există o mare tulburare în ceruri, deoarece „ stelele cerului au căzut *pe* pământ, aşa cum smochinul îşi leapădă smochinele *nepotrivite* când este clătinat de un vânt puternic". O parte a fenomenelor timpului sfârşitului vor fi cutremurele literale şi tulburările cosmice, dar, din moment ce cartea Apocalipsa descrie multe lucruri în limbaj simbolic, trebuie să vedem că „stelele" se referă la conducători, lideri şi cei aflaţi în „locuri înalte" în „cerurile" politice, economice şi religioase. În microcosmosul din fiecare persoană, „cerul" vorbeşte despre minte şi gândire, iar de obicei cei care ocupă poziţii de conducere şi guvernare în sistemele acestei lumi sunt gânditorii: cei care sunt intelectuali şi educaţi, spre deosebire de „pământul" şi „marea" maselor generale ale umanităţii.

Stele căzătoare. În Apocalipsa 6:14, citim că „cerul s-a mutat ca un sul de sul; şi orice munte şi orice ostrov s-au mutat din locurile lor". Faptul că aici sunt descrise tulburări cosmice şi geografice literale nu poate fi pus la îndoială. Dar prin limbajul Său simbolic, Dumnezeu caută să ne arate ceva mai mult. „Cerul" cu „stelele" sale „sulcate ca un sul" ne spune multe atunci când vedem că Dumnezeu spune simbolic că „închide cartea", ca să spunem aşa, despre mandatul conducerii omului asupra treburilor acestui pământ. Munţii şi insulele mutate din locurile lor ne vorbesc despre naţiunile care sunt foarte zdruncinate şi schimbate pe măsură ce „stelele" (liderii) lor cad din poziţiile lor în ziua mâniei lui Dumnezeu. „Stelele" care cad pur şi simplu suferă aceeaşi soartă ca „steaua" originală (Lucifer – care înseamnă stea strălucitoare sau stea de zi), care a fost aruncată din cerul lui Dumnezeu (Ioan 12:31, Apocalipsa 9:1) şi este aruncată în continuare din propriul „cer" din atmosfera din jurul pământului nostru atunci când copilul de parte bărbătească este răpit la Dumnezeu şi la tronul Său (Apocalipsa 12:5, 9). Întorcându-ne la Apocalipsa 6:15, vedem o listă a „stelelor" care cad ca fiind „ împăraţii pământului, oamenii cei mari , bogaţii, căpitanii şi oamenii puternici." Cei care au fost „stelele" lumii politice, comerciale, religioase şi sociale se găsesc în aceleaşi circumstanţe cumplite ca şi masele care fug pentru a se ascunde de mânia Celui ce stă pe tron (***Apocalipsa 6:16-17***).

Smochine căzute la vreme. Un alt factor interesant în această imagine simbolică este prezentat în ***Apocalipsa 6:13***, unde citim că stelele au căzut din cer „cum îşi leapădă smochinele *căzute* smochinele când este clătinat de un vânt puternic". Am văzut deja că „vântul" este un simbol al judecăţii lui Dumnezeu, dar trebuie să ne concentrăm atenţia asupra faptului că Dumnezeu aseamănă „stelele căzătoare" cu căderea smochinelor de pe un pom într-o furtună înainte ca acestea să fie coapte. Ştim că smochinul este un simbol al poporului evreu. Nu caută Dumnezeu, în limbaj simbolic, să ne arate chiar aici că, pe măsură ce ultimele zile ale acestei ere ajung la împlinire, că în marile naţiuni comerciale, industriale şi financiare importante (care deţin cheia destinului restului naţiunilor lumii), evreii vor avea o mare influenţă în poziţii înalte de conducere (fie în mod deschis, fie în culise)? Când Dumnezeu l-a ales pe Israel, ştia că, în cele din urmă, în condiţia lor împrăştiată printre naţiuni, vor fi un popor „inteligent" (de asemenea, deştept şi intrigant în multe privinţe - precum tatăl lor Iacov, care l-a manevrat pe Esau să-şi ia dreptul de întâi născut). Aceasta nu este în niciun caz o încercare de a fi antievreu sau de a se angaja în nechibzuinţe de a căuta ţapi ispăşitori, ci pur şi simplu de a sublinia fapte care confirmă Cuvântul lui Dumnezeu. Marea influenţă a evreilor asupra naţiunilor este mult disproporţionată faţă de numărul lor mic. Tot un evreu (Karl Marx) a fost părintele comunismului, care a influenţat atât de mult multe naţiuni, dând naştere sistemului anticreştin al Fiarei, condus în Rusia şi care câştigă o putere atât de impresionantă în aceste zile din urmă (prima Fiară din ***Apocalipsa 13***), şi probabil că un evreu va lucra mână în mână cu sistemul Fiarei al

© Biblioteca Spirituală

comunismului, ca „profet fals" pentru a înşela restul naţiunilor. Această a doua Fiară din Apocalipsa 13 este descrisă ca având două coarne ca ale unui miel (13:11), ceea ce ar putea indica un evreu crescut într-o naţiune creştină. Observăm că Henry Kissinger este evreu şi a făcut „miracole" (a fost numit „făcător de miracole" de către preşedintele Sadat al Egiptului) pentru a deschide „destinderea" între naţiunile comuniste şi cele necomuniste. Şi din moment ce „destinderea" face parte din complotul comunist de a „păcăli" occidentalii proşti şi de a „atrage" naţiunile occidentale pentru a le oferi cât mai mult ajutor financiar, tehnic şi industrial posibil (astfel încât să fie mai bine pregătite să ne distrugă), pe CINE ajută cu adevărat Henry Kissinger?? Numai timpul va spune dacă Kissinger este un candidat pentru „falsul profet", dar cu siguranţă va fi un om care va putea realiza „magia" de a lega mai strâns Estul şi Vestul într-o societate „o singură lume".

Parabolă. Modul în care evreii au devenit influenţi în naţiunile neamurilor în aproape fiecare domeniu de activitate este prezentat într-o parabolă pe care Isus a spus-o, aşa cum este consemnat în Luca 16. Ar fi nevoie de un articol lung pentru a trata pe deplin problema, iar acest lucru depăşeşte scopul acestei scrieri. Dar reţineţi pe scurt că parabola se referă la un administrator care a fost necredincios stăpânului său. În prima şi principala sa aplicare, acel administrator reprezintă naţiunea Israel pe care Dumnezeu o alesese să fie administratorul Cuvântului şi legămintelor Sale (vezi ***Romani 3:1-2, 9:4***). Întrucât evreii au eşuat în încredinţarea lor de administrare, când Isus a venit pe pământ, El a declarat că administrarea Împărăţiei va fi luată de la ei şi dată unui alt popor (***Matei 21:43***) care va aduce roadele (biserica). Când administratorul din Luca 16 a fost descărcat de responsabilităţile sale faţă de Stăpân, a ieşit şi a manipulat banii debitorilor Stăpânului său în avantajul lor , astfel încât aceştia să-l primească în casele lor (***Luca 16:4-7***). Chiar şi aşa, evreii, după ce au fost alungaţi şi expulzaţi din ţara lor în anul 70 d.Hr., au fost acceptaţi în „casele" naţiunilor neevreieşti pentru a deveni finanţatori, schimbători de bani etc. De asemenea, „creierele" lor i-au propulsat în locuri de influenţă în domeniile ştiinţifice, industriale şi guvernamentale ale naţiunilor neevreieşti. Unul dintre motivele pentru care ruşii s-au opus emigrării evreilor educaţi din ţară către statul Israel este că aceştia constituie un rezervor de „creiere" pe care ruşii nu vor să le piardă.

Judecata intervine. Nu putem încerca să-i facem pe evrei mai demni de vină decât orice alţi oameni din societatea coruptă a omului. Toţi vor cădea sub judecata intermediară a lui Dumnezeu. Dar, din cauza eşecului lor ca „administratori" ai lui Dumnezeu şi a respingerii lui Hristos când El a venit la ei, ei au devenit „duşmanii lui Dumnezeu" (Romani 11:28) în timpul acestei dispensaţii şi, prin urmare, deosebit de susceptibili la uneltirile lui Satana în încercarea sa de a modela naţiunile într-o societate mondială, şi, de asemenea, Dumnezeu a prevăzut influenţa mult dincolo de numărul lor mic pe care evreii o vor exercita la sfârşitul acestei epoci. Dar, din moment ce Dumnezeu a spus că „vântul" judecăţii Sale va îndepărta „ smochinele necoapte ", aceasta indică faptul că intervenţia divină va avea loc înainte ca planurile pentru o societate mondială sub anticrist şi profet fals să fie complet coapte, iar toate „stelele" (atât evreieşti, cât şi neamuri) să cadă la pământ în înfrângere totală înaintea Celui ce stă *pe* Tron! Aleluia!

Mesaj zguduitor. Privind din nou la modelul de la Muntele Sinai, ***Evrei 12:26*** spune că glasul lui Dumnezeu „a cutremurat pământul". Dumnezeu a vorbit audibil din cer cu acea ocazie. Dar pentru noi, acesta este un tip a ceea ce Dumnezeu intenţionează să facă în aceste zile din urmă. Faptul că glasul lui Dumnezeu a cutremurat pământul, ilustrează în mod tipic un MESAJ care va merge prin biserică şi care va „zgudui" naţiunile pământului. De asemenea, citim în Exod 19:19 că atunci când slava Domnului a coborât pe Muntele Sinai, „TRÂMBITA a sunat mult şi *s-a făcut* tot mai puternică". În limbajul simbolic al lui Dumnezeu, o trâmbiţă ilustrează o voce care rosteşte un mesaj. Dumnezeu i-a spus profetului Isaia să-şi ridice glasul ca o trâmbiţă (**Isaia 58:1**). Apostolul Ioan, pe insula Patmos, era în Duhul Sfânt în ziua Domnului şi a auzit în spatele lui „un glas, ca al unei TRÂMBITE". Când s-a întors să vadă cine vorbea, nu era altul decât Domnul Său glorificat, care venea cu un mesaj pe care să-l dea bisericii (***Apocalipsa 1:10-13***). Una dintre sărbătorile pe care Dumnezeu le-a stabilit în Israel a fost Sărbătoarea Trâmbiţelor (***Leviticul 23:24***). Aceasta era în prima zi a lunii a şaptea, care inaugura ANUL lor NOU. Luna a şaptea era

© Biblioteca Spirituală

începutul anului lor civil sau agricol, dar şi încheierea anului lor religios cu sărbătoarea Corturilor, a şaptea şi ultima dintre cele şapte festivaluri religioase, care cădea în acea lună. Astfel, luna a şaptea reprezenta o suprapunere , atât ca început, cât şi ca încheiere. Cât de APTE este acesta un tip al zilei în care trăim, deoarece un mesaj de TRÂMBĂTĂ porneşte să declare o ZI NOUĂ a Domnului, dar prezintă şi adevărul desăvârşirii RECORTEI (Corturilor) a tuturor lucrurilor. Trâmbiţa din Exod... 19:19 a anunţat COBOĂRAREA Domnului pe Muntele Sinai, simbolizând ÎNTOARCEREA Domnului pe acest pământ la sfârşitul acestei epoci. Aşadar, fie ca „mesajul trâmbiţei" care anunţă venirea Lui să „ *să devină* tot mai puternic" şi fie ca acel mesaj să „zguduie" poporul Său, aşa cum Muntele Sinai „s-a cutremurat foarte tare" (***Exod 19:18***)!

Glas ca nişte ape multe. După ce Apostolul Ioan a auzit glasul Domnului ca „o trâmbiţă" (Apocalipsa 1:10), el aude apoi glasul Lui „ca vuietul multor ape" (***Apocalipsa 1:15***). „Apele" sunt un simbol al „noroadelor, mulţimilor, neamurilor şi limbilor" (***Apocalipsa 17:15***). Astfel, atunci când glasul Lui se aude ca „vuietul multor ape", semnifică mulţi oameni care răspund la mesajul glasului Lui şi îl împărtăşesc , devenind „apele multe" ale acelui glas *pentru* alţii. Profetul Ezechiel aruncă o lumină considerabilă asupra efectului vocii profetice înălţate ca o „Trâmbiţă" şi devenind sunetul „apelor multe" (popoare) în capitolul 37 al cărţii sale. El vede o vale cu oase uscate, reprezentând starea împrăştiată şi sărăcită spiritual a Israelului din vremea sa şi, de asemenea, portretizând prin simbol starea generală a creştinismului din zilele noastre. Lui Ezechiel i s-a spus să profeţească (să rostească Cuvântul lui Dumnezeu) *oaselor* care erau foarte uscate, iar Dumnezeu a promis că va pune tendoane şi carne peste oase şi le va face să trăiască. Apoi, lui Ezechiel i s-a spus să profeţească vântului, pentru ca suflarea să poată intra în casa reînviată a lui Israel. Când Ezechiel s-a supus şi a rostit Cuvântul, el spune: „Pe măsură ce profeţeam, s-a auzit un zgomot şi iată un CURĂŢĂMÂNT, şi oasele s-au apropiat unul de celălalt os" (37:7). În timp ce Ezechiel privea lucrarea Domnului pe măsură ce Cuvântul se răspândea, el spune: „au trăit şi au stat *în* picioare, o oştire foarte mare" *(* 37:10). Şi prin acea „mare oştire" a poporului Său spiritual, Vocea şi mesajul LUI se vor înmulţi precum „ape multe" care curg cu putere dătătoare de viaţă *naţiunilor* . Acest lucru este portretizat într-o formă simbolică mai târziu în cartea lui Ezechiel, când profetul vede slava Domnului întorcându-se la templu. În Ezechiel 43:2, profetul descrie ce a văzut în viziune: „Şi iată, slava Dumnezeului lui Israel venea dinspre răsărit, iar glasul Lui era ca vuietul multor ape. „şi pământul a strălucit de slava Lui." Apoi, în capitolul 47:1-9, el descrie mai departe viziunea sa, povestind despre apele pe care le-a văzut ieşind din casa sau templul Domnului, crescând în adâncime pe măsură ce curgeau şi aducând VIAŢĂ oriunde mergeau. Sunt sigur că există mai mult de o aplicaţie sau împlinire a acestei viziuni a lui Ezechiel şi, fără îndoială, va vedea o împlinire mai completă şi literală după ce Domnul se va întoarce pe acest pământ şi va începe să inaugureze Împărăţia Sa. Dar cred că Domnul îşi pregăteşte ACUM „casa" sau „templul" Său spiritual (biserica) prin revelaţie şi curăţire, pentru ca SLAVA DEPTĂMÂNTĂ a Domnului să UMPLE acea biserică şi ca apele spirituale DĂTOARE DE VIAŢĂ să curgă *către* naţiuni într-o trezire puternică în acest timp al sfârşitului.

Scopul lui Dumnezeu. Preaiubiţilor, dacă am putea vedea cum progresează scopul lui Dumnezeu acum. Dumnezeu „zguduie" lumea creştină de astăzi cu revărsarea Duhului Său şi cu mesajul „trâmbiţei" de pocăinţă şi reînnoire, ca să putem „învia" din moartea noastră spirituală (oase uscate) şi, de asemenea, să ne ÎMPREUNĂM ca un singur trup în Hristos, răspunzând rugăciunii lui Isus, aşa cum este consemnat în Ioan 17:21: „ca toţi să fie una; aşa cum *Tu* , Tată , *eşti* în Mine şi Eu în Tine, *aşa* şi ei să fie una în noi; pentru ca lumea să creadă că *Tu M- ai* trimis". Dar Dumnezeu ştie că, pentru a aduce noua viaţă, vitalitatea şi puterea pe care le are pentru biserică în unitate şi unitate, El trebuie să ne scuture din vechile noastre tipare, tradiţii şi mentalitatea „statică" a status quo-ului. „Zguduirea" pe care Dumnezeu o face acum este doar un preludiu la „cutremurul" spiritual care va veni atunci când Dumnezeu Îşi va revărsa pe deplin Duhul, ca să putem fi pregătiţi treptat pentru ziua aceea. În limba ebraică, cuvântul pentru „suflare, aer, vânt şi Duh" este acelaşi - ruach ; aşadar, atunci când Ezechiel profeţeşte vântului să „respire" *asupra* oaselor uscate care sunt reîmpodobite cu carne, acesta ilustrează prin tip cum Dumnezeu se mişcă prin Duhul Său *asupra* bisericii Sale şi, când va veni plenitudinea acelei

© Biblioteca Spirituală

„suflări" a Duhului lui Dumnezeu, atunci poporul lui Dumnezeu „va sta în picioare, o oştire foarte mare" ***(Ezechiel 37:10***), pentru a ieşi în putere să seceră recolta timpului sfârşitului.

Gloria care va veni. O altă descriere profetică a zguduirii lui Dumnezeu ne este dată în Hagai 2:1-9. Hagai a fost unul dintre profeţii adresaţi rămăşiţei evreieşti care s-a întors din Babilon pentru a reconstrui templul Domnului. Mesajul său „trâmbiţei", împreună cu cel al lui Zaharia, a ieşit prin Duhul Domnului pentru a încuraja poporul să continue reconstrucţia în faţa unei opoziţii puternice şi a multor dificultăţi (vezi ***Ezra 5:1-2, 6:14***). Mulţi dintre oamenii care reconstruiau templul îşi aminteau încă de gloria templului lui Solomon, care fusese distrus de babilonieni cu câţiva ani înainte, pe vremea când evreii fuseseră luaţi captivi. Li se părea că templul pe care îl reconstruiau nu avea să-l egaleze în glorie şi splendoare (Hagai 2:3). În acelaşi fel, multor creştini de astăzi le este greu să creadă că Dumnezeu îşi va aduce Biserica (adevăratul templu spiritual) la nivelul de glorie şi putere care s-a manifestat în biserica apostolică la început. Dar citim în Hagai 2:9 că „slava acestei case de pe urmă va fi mai mare decât a celei dintâi, zice Domnul oştirilor; şi în locul acesta voi da pace. «Casa de pe urmă» va fi biserica sau templul spiritual în anii de încheiere ai acestei dispensaţii, a cărei glorie va fi mai mare decât cea a «primei case» sau bisericii din perioada apostolică. Aleluia!

Dorinţa tuturor neamurilor. Chiar în mijlocul marelui mesaj profetic referitor la gloria „casei din urmă", Dumnezeu îşi declară scopul de a „zgudui" toate lucrurile (***Hagai 2:6-7***). Cu alte cuvinte, Dumnezeu trebuie să „zguduie" ceea ce poate fi zguduit pentru ca scopul Său să poată fi împlinit. El spune că va zgudui cerurile (liderii), pământul (sistemele organizate de oameni), marea (masele de oameni) şi USCATUL („uscatul" spiritual, aşa cum spune Ezechiel în capitolul 37). Apoi spune că va zgudui toate neamurile. Toată această „zguduire" este menită să pregătească calea pentru ca „dorinţa tuturor neamurilor" (Domnul Isus Însuşi) să se ÎNTOARCĂ pe acest pământ. Această expresie „dorinţa tuturor neamurilor" din ***Hagai 2:7*** poate părea destul de ciudată, deoarece este destul de evident că în prezent naţiunile cu siguranţă nu Îl „doresc" pe Domnul. Dar acest lucru se va schimba rapid pe măsură ce procesul de „zguduire" prinde avânt. Citim despre aceasta în ***Psalmul 110:3***: „Poporul va fi de bunăvoie în ziua puterii *Tale* ". Această „dorinţă" va veni la mulţi prin revărsarea unei puteri spirituale cum lumea nu a mai văzut niciodată, căci ei vor vedea slava lui Hristos manifestată în biserica Sa într-un mesaj de putere, cu semne şi minuni puternice. Ei vor răspunde la această „zguduire" pozitivă primind mesajul mântuirii şi întorcându-se către Domnul. Alţii vor deveni dispuşi prin „presiunea" evenimentelor, pe măsură ce Dumnezeu zguduie (negativ, în judecată) tot ce poate fi zguduit. Se va dezvolta un asemenea haos pe pământ, cu eşecul total al oamenilor de a controla situaţia şi de a menţine securitatea şi ordinea, încât restul tuturor naţiunilor (care supravieţuiesc nebuniei omului în conflict) vor „gâfâi" literalmente ca Domnul să se întoarcă şi să preia controlul. Astfel, Domnul care se întoarce va deveni „dorinţa tuturor naţiunilor", pe măsură ce dorinţa intensă ca El să se întoarcă creşte cu fiecare zi care trece spre sfârşitul perioadei haotice a necazului.

Invazie dinspre răsărit . Isaia, capitolul doi, oferă o altă imagine profetică a „zguduirii" care vine şi motivele acesteia. În 2:19 citim: „şi vor intra în crăpăturile stâncilor şi în peşterile pământului, de frica Domnului şi de slava măreţiei Lui, când Se va scula *să* cutremure cumplit pământul". Citind versetele precedente ale acelui capitol, putem vedea motivul „zguduirii" lui Dumnezeu la judecată. În 2:6, profetul inspirat îi vorbeşte Domnului spunând: „De aceea *ţi - ai* părăsit *poporul*, casa lui Iacov, pentru că ei *sunt* îmbogăţiţi de la răsărit şi sunt ghicitori ca filistenii şi îşi doresc copiii străinilor". Ceea ce a făcut Israelul antic, la fel a făcut şi creştinătatea modernă. Cuvântul „străin" din versetul precedent poate fi tradus prin „străini" sau „extratereştri". Influenţa străină din partea naţiunilor de la est de Israel a fost cea care a corupt poporul lui Dumnezeu cu practicile lor religioase, idolatre, oculte, mistice şi metafizice, inclusiv divinaţia, ghicitul, astrologia, vrăjitoria etc., inspirate de Satanism. În acelaşi mod, există ceea ce am putea numi o „invazie" a gândirii religioase orientale şi a practicilor mistice şi oculte în America de astăzi. Acest aflux de influenţă orientală umple golul lăsat de eşecul bisericilor de a oferi oamenilor ceea ce este viu, vital şi puternic.

Prin ilustrare. Nu voi detalia aici ce puteţi citi din multe surse astăzi, o mare parte din ziare

© Biblioteca Spirituală

şi, de asemenea, din multe reviste populare. Interesul pentru psihic şi ocult este în creştere rapidă. Mulţi oameni, inclusiv generali de armată, brokeri de pe Wall Street şi legislatori, practică tehnici orientale de meditaţie transcendentală, cunoscute acum sub numele de TM. Există acum o mişcare masivă către misticism, iar diverse tipuri de spiritism captivează mii de oameni, inclusiv un număr mare de tineri. În noiembrie 1973, giganticul Astrodome din Houston, Texas, a fost închiriat pentru a găzdui un guru religios în vârstă de 16 ani din India, Buru Jaharaj Ji, care a câştigat mii de adepţi entuziaşti în această ţară. Am citit recent unde Jerry Rubin, unul dintre activiştii notorii ai celor Şapte din Chicago, a proclamat public miilor de admiratori ai săi credinţa sa absolută în Buru Maharaj ca viitorul salvator al lumii. În Berkeley, regele acid-rock-ului Carolos Santana, cunoscut până de curând pentru părul său lung până la brâu, şi-a uimit publicul când a apărut pe scenă cu capul scurt şi a instalat un altar cu o fotografie a guru-ului său, Sri Chimmay. Mulţi foşti tineri cu părul lung poartă acum capul rase, pantaloni de pijama şi turbane, pentru a se alătura dansatorilor care cântă, sărind în sus şi în jos în timp ce aruncă petale de trandafir peste idolii zeităţilor hinduse. Multe alte exemple ar putea fi date pentru a arăta împlinirea profeţiei lui Isaia conform căreia naţiunea noastră este „reînnoită dinspre est", pe măsură ce multitudinea de credinţe şi practici religioase şi oculte antice, inspirate de satanism, inundă vidul religios şi psihologic lăsat de eşecul bisericilor.

Omul smerit . Efectul de zguduire al cutremurelor are ca rezultat, de obicei, prăbuşirea a ceea ce este înalt şi exaltat în lucrurile construite de om, cum ar fi clădirile, turnurile, zidurile, instalaţiile de apă şi barajele etc. Cutremurele pot provoca, de asemenea, mutarea şi prăbuşirea copacilor şi a munţilor pe măsură ce pământul se mişcă şi deschide mari crevase. Zguduirea lucrurilor naturale este doar un tip şi o imagine a modului în care Dumnezeu intenţionează să „zguduie" întreaga societate umană şi toate sistemele sale - religioase, politice şi economice; scopul fiind de a doborî ceea ce este înalt şi exaltat, care s-a lăudat împotriva lui Dumnezeu în mândrie şi autosuficienţă. Privind mai departe la Isaia 2:6-22, observăm că Dumnezeu îşi declară în mod repetat judecata asupra a ceea ce este înalt şi pe care El intenţionează să îl smerească . „ Privirile trufaşe ale omului vor fi smerite, trufia omului va fi plecată şi numai Domnul va fi înălţat în ziua aceea. Căci ziua Domnului oştirilor va fi *peste* tot cel mândru şi trufaş şi *peste* tot cel ce se înalţă; şi va fi smerit; *peste* toţi cedrii Libanului, care sunt înalţi şi falnici, *peste* toţi stejarii din Basan şi *peste* toţi munţii înalţi şi peste toţi dealurile care se înalţă şi *peste* orice turn înalt şi *peste* orice zid întărit şi *peste* toate corăbiile din Tarsis şi *peste toate* picturile frumoase. Trufia omului va fi plecată şi trufia omului va fi smerită; şi numai Domnul va fi înălţat în ziua aceea... În ziua aceea, omul îşi va arunca idolii de argint şi idolii de aur, pe care şi-i face fiecare ca să se închine, la cârtiţe şi la lilieci; ca să intre în crăpăturile stâncilor şi în vârfurile stâncilor, de frica Domnului, şi pentru slava măreţiei Sale, când se va *scula* să cutremure cumplit pământul."

Împlinire . În scriptura precedentă există mult simbolism pe care îl putem „decodifica" atunci când înţelegem limbajul simbolic al lui Dumnezeu şi vedem împlinirea lui în acest timp al sfârşitului. Cedrii maiestuoşi care creşteau doar pe munţii Libanului sunt un tip de lideri; cei aflaţi în locuri „înalte" în munţii (naţiunile) lumii. Cedrul era considerat „regele copacilor" în ţările Bibliei. Stejarul era un copac puternic şi este un tip de oameni puternici şi puternici (Amos 2:9). Basanul, unde abundau stejarii, era în mare parte o podişă la est de Iordan, cu câteva dealuri şi munţi mai mici, indicând prin tip acei lideri aflaţi în poziţii inferioare, dar puternici şi influenţi. Dumbravele de stejar din vremurile străvechi erau folosite ca locuri de adunare religioasă. În ele se înălţau adesea altare (***Iosua 24:26***). Idolatria era practicată sub ele (***Isaia 1:29, 57:5; Ezechiel 6:13***), iar idolii erau făcuţi din stejari (***Isaia 44:14***). Astfel, „stejarii din Basan" s-ar putea referi la liderii religioşi şi sectele lor – creştinătatea de astăzi, în mare parte apostată şi extrem de „idolatră". În ***Isaia 2:14-16***, putem vedea portretizat simbolic sistemul triplu al civilizaţiei „babiloniene" şi judecata lui Dumnezeu *asupra* fiecăreia: în versetul 14 sunt menţionaţi „munţii şi dealurile", simbolice pentru naţiunile mai mari şi mai mici şi sistemele lor politice; în versetul 15, „turnurile înalte şi zidurile împrejmuite", înfăţişând Babilonul religios cu numeroasele „ziduri" şi „garduri" denominaţionale care separă poporul lui Dumnezeu, iar „turnurile" de pe aceste ziduri reprezentând ierarhiile de peste denominaţiuni, veghind asupra „intereselor lor personale"; iar în

© Biblioteca Spirituală

versetul 16 vedem Babilonul comercial, simbolizat de „corăbiile din Tarsis" (comerțul între națiuni) și „imaginile plăcute" (publicitatea). Referința marginală din versiunea King James oferă „imagini ale dorinței" ca o lectură alternativă pentru „imagini plăcute". Ar fi putut profetul să prevadă ecranele televizoarelor noastre moderne, unde „imaginile dorinței" sunt prezentate constant unui public credul și care sunt folosite atât de abil pentru a promova comercialismul babilonian? Această ultimă afirmație nu are scopul de a transmite că televiziunea în sine este rea sau că toate afacerile sunt greșite. Avem un amestec excelent. Dar, prin imaginea din Apocalipsa 18:12-13, vedem că comercialismul babilonian pune „aurul" (banii) pe primul loc, iar sufletele oamenilor pe ultimul loc.traficul de ambele.

Interiorul. Tot ce poate fi clătinat va fi clătinat (***Evrei 12:27***), iar aceasta nu înseamnă doar macrocosmosul lumii exterioare în care trăim, ci și microcosmosul ființei noastre interioare. Dumnezeu te va scutura de orice idol pe care l-ai putea avea în inimă (vezi Ezechiel 14:4, unde profetul vorbește împotriva „idolilor" pe care oamenii i-au ridicat în inimile lor) și de tot ceea ce te-ai putea ține și care nu este de la El. El va clătina tot ce este în tine și care poate fi clătinat, pentru ca ceea ce nu poate fi clătinat să rămână. Evrei 12:28 declară că lucrurile care nu pot fi clătinate aparțin împărăției veșnice a lui Dumnezeu (spre deosebire de lucrurile făcute de om, la care se face referire în versetul 27). „De aceea, primind o împărăție neclintită, să avem har, prin care să slujim lui Dumnezeu într-un mod plăcut, cu evlavie și frică de Dumnezeu." Observați că afirmația inspirată indică faptul că ACUM primim o Împărăție (un proces continuu prezent). Chiar dacă am devenit cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu prin nașterea din nou, iar Împărăția lui Dumnezeu este înăuntru (Ioan 3:3 și Luca 17:21), există un sens în care acea Împărăție sau DOMNIE a lui Dumnezeu crește în viețile noastre. Și intrăm progresiv în realitățile, binecuvântările și puterile acelei Împărății. Datorită acestei primiri continue a Împărăției, Dumnezeu zidește în noi prin Duhul Său ceea ce dăinuie veșnic și nu poate fi clătinat de nicio circumstanță (1 Ioan 2:17). Ce revelație minunată a scopului lui Dumnezeu: în timp ce Dumnezeu este în procesul de a clătina tot ce poate fi clătinat, noi intrăm mai pe deplin în ceea ce nu poate fi clătinat - primind Împărăția Lui.

Nou. „Iată, Eu fac toate lucrurile noi... Și am văzut un cer nou și un pământ nou" (Apocalipsa 21:1, 5). Întregul scop al lui Dumnezeu în „zguduirea" este de a elimina cele vechi, ca El să poată face toate lucrurile noi - chiar un cer nou și un pământ nou. Dar nu trebuie să ne gândim la acest cer și pământ nou doar în termenii macrocosmosului lumii exterioare. Permiteți-mi să detaliez ideea microcosmosului ființei noastre interioare, căci în fiecare dintre noi trebuie să se împlinească modelul unui „cer și pământ nou". „Cerul" tău din interior este mintea ta, iar „pământul" tău este modul tău de a trăi sau, am putea spune, răspunsul inimii tale la situațiile vieții și, prin urmare, modul în care trăiești. Ordinea lui Dumnezeu este mai întâi un „cer" nou și apoi un „pământ" nou - cu alte cuvinte, mintea și gândirea ta trebuie mai întâi schimbate. Acesta este modelul pe care îl dă Pavel în Romani 12:2: „fiți *schimbați* (în felul vieții voastre) prin înnoirea minții voastre". De asemenea, în Efeseni 4:23-24: „înnoiți-vă în duhul minții voastre și îmbrăcați-*vă* în omul cel nou, creat după chipul lui Dumnezeu, în dreptate și sfințenie a adevărului." Vezi și Filipeni 4:8, unde Pavel arată importanța noului „cer" (viață de gândire), ca cheie către un nou „pământ" (viață nouă).

Un proces. Trebuie să înțelegem că un „cer nou și un pământ nou" în interiorul creștinului nu vin brusc sau automat. Este nevoie de puterea creatoare a lui Dumnezeu și de cooperarea noastră cu Dumnezeu, „care lucrează în voi și voința și înfăptuirea, după buna Lui plăcere" (Filipeni 2:13). Doar pentru că am fost „născuți din nou" și avem viața veșnică a lui Hristos locuind în noi și putem chiar avea dinamica transformatoare a botezului Duhului Sfânt, aceasta nu înseamnă că suntem schimbați automat în fiecare aspect al vieții noastre. Este posibil să avem încă multe dintre vechile tipare de gândire și idei și concepte greșite înrădăcinate în mintea noastră; iar acest lucru afectează întregul nostru răspuns la situațiile de viață și modul în care trăim. Aceste „fortărețe" ale vrăjmașului trebuie dărâmate, iar mintea noastră reînnoită prin Cuvântul (adevărul) lui Dumnezeu. Isus a spus: „ *veți* cunoaște adevărul, și adevărul (primit și aplicat în interior) vă va face liberi" (Ioan 8:32). Când israeliții au intrat în țara făgăduită Canaan, au trebuit să asculte de porunca lui Dumnezeu de a dărâma toate fortărețele națiunilor inamice

© Biblioteca Spirituală

din ţară şi de a le dărâma „înălţimile” (unde se închinau la idoli). Pavel, fără îndoială, avea în minte acest tip din Vechiul Testament când a declarat în 2 Corinteni 10:4-5: „armele războiului nostru nu sunt firii pământeşti, ci sunt puternice, prin Dumnezeu, ca să dărâme întăriturile; să surpă îndoielile (gândurile şi gândurile false) şi orice înălţime care se ridică *împotriva* cunoaşterii lui Dumnezeu şi să robească orice gând ascultării de Hristos.”

Influenţă satanică. Satana este numit „prinţul puterii văzduhului” (Efeseni 2:2); adică, el domneşte în tărâmul ceresc invizibil din jurul pământului nostru, corespunzând aproximativ atmosferei noastre. Unii ar putea fi şocaţi de faptul că Satana nu este acum în groapă sau în „iad” (care vine - Apocalipsa 20:1-3, 10), ci domneşte în propriul său „cer” (nu cerul lui Dumnezeu), de unde controlează sistemele acestei lumi. Prin urmare, el este numit „dumnezeul acestei lumi” (II Corinteni 4:4). Aşa cum Satana conduce pământul din punctul său de vedere privilegiat din tărâmul ceresc, tot aşa este adevărat şi în microcosmosul fiinţei tale. Dacă Satana conduce cerul tău (mintea), el va conduce şi pământul tău (modul de viaţă). Ca prinţ al puterii văzduhului, Satana caută să domine gândurile tale (căci aerul este un simbol al gândurilor minţii).

Păsări. Păsările care zboară în cerul atmosferic sunt tipuri de gânduri care intră în minte. În legea dată lui Moise, astfel de păsări erau împărţite în categorii „curate” şi „necurate”, pentru a simboliza faptul că atât gândurile curate, cât şi cele necurate intră în mintea noastră. Probabil aţi auzit vechea zicală: „Nu poţi împiedica păsările să zboare deasupra capului tău, dar le poţi împiedica să-şi facă cuib în părul tău!” Mintea nu este şi nu poate fi un vid. Gândurile trec constant prin mintea noastră, aşa cum respirăm continuu aerul fără niciun efort conştient. Dar putem împiedica păsările (gândurile) greşite să se adăpostească şi să se „facă cuib” în mintea noastră, astfel încât să nu-şi „clocească” urmaşii perfizi şi să ne domine gândirea (şi acţiunile).

Putere. Păsările sunt, de asemenea, un tip de „spirite” angelice. Păsările necurate sunt un tip de îngeri căzuţi sau demoni, care au puterea de a proiecta gânduri greşite în mintea noastră. Acestea sunt „săgeţile înflăcărate” ale celor răi despre care se vorbeşte în Efeseni 6:16, care trebuie împedicate cu scutul credinţei, cu alte cuvinte, avem puterea, prin autoritatea dată nouă „în Hristos”, să alungăm aceste „păsări” (gânduri) demonice din „cerul” (mintea) noastră. Acest lucru este descris în ***Apocalipsa 12:7-11***, unde citim că a fost „război în cer: Mihail şi îngerii lui s-au luptat împotriva balaurului (Satan); şi balaurul s-a luptat cu îngerii lui”. Aceasta nu este doar o descriere a bătăliei macrocosmice care are loc în tărâmurile invizibile din jurul pământului nostru, ci descrie şi lupta care se dă în tărâmul interior al minţii umane. Bătălia din „cerul” microcosmic din interior este în gânduri (şi emoţii care sunt stârnite de gânduri). Întrucât textul sacru declară că „Mihail şi îngerii lui s-au luptat”, trebuie să ştim că Dumnezeu nu vrea să luptăm în bătălie; căci „bătălia este a Domnului” (***1 Samuel 17:48, 2 Cronici 20:15***). Trebuie doar să rostim cuvântul sau porunca: „Satan, ieşi afară în Numele lui Isus”, iar dacă a fost rostită cu credinţă şi seriozitate în inimă, îngerii vor acţiona imediat în numele nostru pentru a risipi gândurile inspirate de demoni care caută să ne domine mintea. Aleluia! Apoi, începeţi imediat să-L lăudaţi pe Domnul pentru victorie.

Santinelă. Poate o ilustraţie va fi de ajutor. Datoria unei santinele este să stea de pază şi să vegheze orice intrus. El trebuie să stabilească dacă cineva care se apropie este prieten sau duşman. Şi dacă îl discerne pe duşman venind, trage alarma pentru ajutor; nu încearcă să lupte el însuşi. Noi (spiritul nostru din interior) suntem ca santinela. Când discernem gânduri duşmane care ne vin în minte, trebuie să ne exercităm voinţa comandând o „oprire” şi apoi să CHEMĂM Numele lui ISUS pentru ajutor. Pavel spune în Romani 10:13 că „oricine va chema *NUMELE* Domnului va fi mântuit” (eliberat). Nu încerca să te lupţi singur cu duşmanul; vei fi învins. Cheamă ajutor şi lasă îngerii lui Dumnezeu să meargă în luptă pentru tine. Rezultatul unei astfel de bătălii este descris în Apocalipsa 12:8-9, care spune că îngerii lui Satan „n-au biruit şi locul lor nu s-a mai găsit în cer. Şi marele balaur (Satan) a fost ARUNCAT”.

Beneficiile Împărăţiei. Imediat după aceea, în Apocalipsa 12:10, vedem beneficiile unei astfel de victorii în Hristos: „ACUM a venit mântuirea, puterea şi Împărăţia Dumnezeului nostru şi puterea Hristosului Său, căci pârâşul fraţilor noştri a fost aruncat jos.” Mântuirea noastră este o asigurare continuă şi completă a lui Dumnezeu pentru fiecare nevoie a noastră şi o împărtăşire

© Biblioteca Spirituală

continuă a Duhului Sfânt în numele nostru, pentru ca noi să putem experimenta puterea şi domnia Împărăţiei Sale în orice moment. Dar trebuie să cunoaştem adevărul drepturilor şi privilegiilor noastre la tron în Hristos, deoarece suntem aşezaţi în „locurile cereşti" cu El, cu vrăjmaşul sub picioarele noastre (Efeseni 1:20-22, 2:6). Şi apoi trebuie să luăm iniţiativa în a revendica această asigurare, rostind cuvântul autorităţii împotriva puterilor satanice, chemând *Numele* lui Isus şi apoi lăudându-L pe Domnul în orice moment, umplându-ne minţile cu gânduri de recunoştinţă şi mulţumire, în timp ce Îl lăudăm şi Îl închinăm, în timp ce gândurile şi afecţiunile noastre se înalţă spre *El* ca o tămâie dulce. Apocalipsa 12:11 spune că „ei l-au biruit (pe Satana) prin sângele Mielului şi prin cuvântul mărturiei lor (care vestise adevărul); şi nu şi-au iubit viaţa *până la* moarte (renunţând la viaţa proprie pentru a fi «răstigniţi împreună cu Hristos» - Galateni 2:20)." Preaiubiţilor, fiecare luptă este o experienţă „zguduitoare", pe măsură ce Domnul ne expune slăbiciunile şi nevoia noastră disperată de El. Şi aceasta face parte din procesul de a face „toate lucrurile noi" în noi; chiar un „cer" nou (viaţa mentală) şi un „pământ" nou (un mod nou de viaţă, cu un răspuns nou al inimii la toate situaţiile vieţii).

Gata cu marea . Esenţa legământului lui Dumnezeu în Hristos este că El va pune legile Sale în minţile şi inimile noastre (Evrei 8:10; 10:16), scriindu-le acolo prin Duhul Său (2 Corinteni 3:3), aşa că nu vă temeţi de „zguduire", căci primul vostru „cer" şi primul vostru „pământ" (dominat de păcat) trebuie să treacă (Apocalipsa 21:1). În viziunea sa despre cerul şi pământul nou, Ioan a văzut că „nu mai era mare" (Apocalipsa 21:1). Apa este un tip al sufletului cu emoţiile, dorinţele şi sentimentele sale instabile. Iacov a profeţit despre fiul său, Ruben: „Nestabili ca apa, nu *vei* întrece" (Geneza 29:4). Apa este uşor mişcată de vânt şi amintiţi-vă că Satana este „prinţul puterii văzduhului" (Efeseni 2:2). Când Satan ne influenţează minţile, el ne stârneşte şi dorinţele şi emoţiile, căci aşa cum omul „gândeşte *în* inima lui (sentimente şi dorinţe în legătură cu gândurile sale), aşa este el" (Prov. 23:7). Citim în Isaia 57:20 că „cei răi sunt ca marea tulburată, care nu se poate odihni, ale cărei ape aruncă la iveală noroi şi ţărână". Aceasta deoarece sunt atât de uşor influenţaţi de „vântul" forţelor satanice. Dar când Dumnezeu va termina de desăvârşit în noi un „cer nou şi un pământ nou", nu va mai fi mare (tulburată); adică, nu vor mai fi emoţii instabile sau dorinţe greşite care să ne arunce în păcat. Dar până atunci vom experimenta unele „tulburări" şi momente „furtunoase" în fiinţa noastră emoţională, pe măsură ce vrăjmaşul „suflă" şi Dumnezeu permite ca acest lucru să se întâmple pentru a „zgudui" ceea ce poate fi zguduit.

Dumnezeu, refugiul nostru. În timp ce încă trecem prin atacurile vrăjmaşului şi prin multe schimbări din vieţile noastre, să ne amintim de cuvintele psalmistului din 46:1-7: „Dumnezeu este refugiul şi tăria noastră, un ajutor care nu se găseşte niciodată în necaz. De aceea, nu ne vom teme, chiar dacă se va clătina pământul (experienţele de cutremur) şi chiar dacă se vor clătina munţii în mijlocul mării (munţii încercărilor care se „împing" în fiinţa noastră emoţională şi provoacă tulburare); chiar dacă apele ei vor vui şi se vor tulbura (tulburare în interior), chiar dacă munţii se vor cutremura de umflarea ei (experienţe care aproape ne copleşesc). Este un râu, ale cărui pâraie vor veseli cetatea lui Dumnezeu... Dumnezeu este în mijlocul ei; ea nu se va clătina: Dumnezeu o va ajuta chiar de dimineaţă." TU eşti acea cetate, iar râul vieţii şi puterii lui Dumnezeu curge în tine şi nu te vei clătina, căci Dumnezeu te va ajuta. ACEASTA este promisiunea lui Dumnezeu, chiar dacă vor fi furtuni şi cutremure în lumea din jur şi chiar unele tulburări emoţionale în interior. Dumnezeu ESTE REFUGIU nostru! El nu poate fi clătinat, deşi toate celelalte sunt. Restul Psalmului 46 este bun; citeşte-l şi meditează la el, ca să-L poţi cunoaşte ca un „ajutor mereu prezent".

Foc mistuitor. În pasajul pe care l-am subliniat referitor la „zguduirea tuturor lucrurilor" (Evrei 12:18-29), observaţi că ultima afirmaţie este: „căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor". Să aruncăm o privire mai atentă asupra rolului „focului". Apostolul Petru a văzut prin revelaţie profetică pământul fiind renovat prin foc (2 Petru 3:10-13). Sunt convins că ceea ce a văzut Petru vine de fapt în două faze . De multe ori, cei cărora li s-au dat revelaţii profetice despre viitor nu au discernut elementele temporale implicate sau nu a fost scopul lor la momentul respectiv să facă cunoscute astfel de elemente temporale. Acestea au fost revelate şi altora ulterior. De exemplu, Isus a spus, aşa cum este consemnat în Ioan 5:28-29, că „toţi cei din

© Biblioteca Spirituală

morminte vor auzi glasul Lui şi vor ieşi afară: cei ce au făcut bine *la* învierea vieţii, iar cei ce au făcut rău *la* învierea judecăţii". Din afirmaţia Sa, se pare că atât învierea *la* viaţă, cât şi învierea *la* judecată au loc în acelaşi timp. Însă o revelaţie ulterioară i-a fost dată lui Ioan pe insula Patmos, care separă aceste două învieri cu o mie de ani (Apocalipsa 20:4-5). Ar putea fi oferite şi alte ilustraţii, dar cred că acestea sunt suficiente pentru a sublinia ideea. Petru ne oferă imaginea renovării pământului prin foc, după cum urmează: „Ziua Domnului va veni ca un hoţ noaptea; în ziua aceea cerurile vor trece cu vuiet mare, trupurile se vor topi de căldură mare, pământul şi lucrările care sunt în el vor fi arse... aşteptând şi *grăbind venirea* zilei lui Dumnezeu, în care cerurile, fiind aprinse, se vor descompune, şi trupurile se vor topi de căldură mare. Totuşi, noi, după făgăduinţa Lui, aşteptăm ceruri noi şi un pământ nou, în care va locui dreptatea *Lui*."

Dublu. Într-o revelaţie ulterioară a apostolului Ioan, însă, vedem că focul (probabil atomic) al mâniei lui Dumnezeu zguduie şi curăţă pământul de nelegiuirile sale la sfârşitul acestei epoci, chiar înainte şi la întoarcerea lui Hristos în putere şi mare glorie (Apocalipsa 8:5-7; 13:13; 14:18; 16:8; 17:16; 18:8) şi, de asemenea, că la un moment ulterior (la un moment dat după mileniul de 1000 de ani) pământul trece printr-un „botez de foc" mai complet şi transformator (Apocalipsa 20:9). Numai la momentul acestui „botez aprins" ulterior va exista un „cer şi un pământ nou" complet (Apocalipsa 21:1), iar „cerurile" (atmosfera) actuale „fiind în flăcări se vor dizolva" şi „vor trece cu zgomot mare"; şi chiar „stipulele se vor topi de o căldură arzătoare" (II Petru 3:10, 12). ATUNCI „nu va mai fi mare" (***Apocalipsa 21:1***); toate apele fiind evaporate în acel holocaust complet. Pământul va deveni atunci arena pentru şcolarizarea finală a fiilor glorificaţi ai lui Dumnezeu, pe măsură ce aceştia învaţă să transforme însăşi substanţele pământului şi, în cele din urmă, să-l lanseze într-un plan superior de existenţă.

Model. Dumnezeu Îşi conformează toate lucrările după un model fundamental şi, aşa cum transformarea exterioară a pământului şi a cerurilor are două faze, aşa cum este descris mai sus, tot aşa există o dublă lucrare a „focului" Duhului Sfânt al lui Dumnezeu în vieţile noastre individuale. Prima este de a ne curăţa şi rafina în interior şi de aceea trebuie să primim botezul Duhului Sfânt şi FOCUL (Matei 3:11), care arde până în „miezul" fiinţei noastre şi facilitează lucrarea lui Dumnezeu de a îndepărta „zgura" naturii noastre carnale sau „omul vechi" al păcatului. Aceasta face parte din procesul de a face un „cer şi un pământ nou" în noi. Dar renovarea finală a întregii noastre fiinţe - spirit, suflet şi trup, până la care se poate spune că „lucrurile dintâi au trecut" şi TOATE lucrurile sunt făcute noi pentru creştinul biruitor, vine doar la experienţa numită „răpirea" sau mutarea sfinţilor, când vom fi CU Domnul.

Aproape. Dovezile indică faptul că această mutare, când vom fi făcuţi asemenea Lui (1 Ioan 3:2) şi vom primi un trup glorios asemenea *cu* al Lui (Filipeni 3:21), este aproape. De aceea, Dumnezeu scutură tot ce poate fi clătinat ÎN noi, ca o testare şi ca un catalizator, pentru a „scutura" şi a îndepărta tot ce nu este de la El. Suntem pregătiţi pentru schimbarea finală, când însăşi „elementele" trupurilor noastre vor fi „dizolvate" (sau dezlegate , care este sensul literal al cuvântului grecesc luo), căci însăşi structura atomică a trupurilor noastre va fischimbaţi pe măsură ce sunt „eliberaţi" în starea glorificată. Numai atunci vom experimenta „cerul şi pământul nou" complet, cu transformarea întregii noastre fiinţe.

Focul Duhului lui Dumnezeu. Tipul biblic pentru schimbarea noastră completă viitoare este Ilie răpit la cer într-un vârtej de vânt şi într-un car de FOC (***2 Regi 2:11***). Atât vântul, cât şi focul vorbesc despre Duhul lui Dumnezeu. „Vântul" indică acţiunea unei puteri invizibile, dar „focul" vorbeşte despre o SCHIMBARE. În mediul natural, focul nu distruge nimic, ci produce doar o acţiune chimică prin care elementele sunt schimbate (cum ar fi, din solid în gaz). Tot aşa, „focul" Duhului lui Dumnezeu va veni *peste* noi în momentul mutării noastre, iar elementele (sau atomii) trupurilor noastre vor fi restructurate într-un corp glorificat. Cuvântul „elemente" din 2 Petru 3:10 şi 12 provine dintr-un cuvânt grecesc care înseamnă „un constituent bazal, fundamental, iniţial; ceea ce este rudimentar; de asemenea, ceva ordonat în aranjament". Nu putem vedea în această definiţie ceea ce oamenii noştri de ştiinţă numesc „atomi"? În 2 Petru 3:12 citim că „elementele" se vor „topi" cu o căldură fierbinte. Cuvântul „a topi" aici este din nou cuvântul grecesc luo, tradus şi prin „dizolvat" de două ori în 3:11-12. Înţelesul de bază este „a desface sau a rupe" şi se poate

© Biblioteca Spirituală

referi la schimbarea structurii atomice a substanţelor. Deşi pasajul din II Petru 3 se referă în primul rând la schimbarea care vine în această lume materială şi în atmosfera ei, aşa cum am văzut, el formează un model pentru schimbarea care vine, pe măsură ce fiecare dintre cei care sunt pregătiţi primesc „botezul de foc" final al Duhului lui Dumnezeu, iar aceste trupuri prezente vor fi schimbate şi modelate (făcute asemenea *)* trupului glorificat al lui Isus (Filipeni 3:21). Până atunci, fie ca noi să fim dispuşi să lăsăm „focul" Duhului lui Dumnezeu să continue să cureţe şi să îndepărteze zgura din interior, pentru ca El să poată termina lucrarea pe care a început-o în fiecare dintre noi (Filipeni 1:6). Acum să aruncăm o privire finală asupra evenimentelor care sunt iminente şi asupra relaţiei noastre cu ele, pe măsură ce Dumnezeu continuă să „zguduie tot ce poate fi zguduit".

Ziua Mâniei. Pe ***6 august 1945***, la ora 8:15 dimineaţa, trei avioane americane B-29 se apropiaseră de oraşul Hiroshima, Japonia, dinspre nord-est. Unul dintre ele şi-a oprit motorul în timp ce plana deasupra părţii centrale a oraşului. A lansat o singură bombă şi, făcând o întoarcere bruscă în unghi drept, s-a îndepărtat cu viteză maximă. Bomba a căzut rapid şi, un minut şi jumătate mai târziu, deasupra nivelului solului, a explodat într-o minge de foc, apoi a trimis flăcări roşu-albăstrui sau maro închis împrăştiindu-se pe pământ cu o viteză uimitoare, radioactivând aproximativ patruzeci la sută din suprafaţa oraşului. Simultan, a devenit vizibil un grup de fum alb, care, centrat în jurul unei mase de nor roşu-închis, învăluit într-o masă gălbuie, s-a extins în sus ca o ciupercă, acoperit de o creastă de nor alb. Cincisprezece minute mai târziu, a început să plouă şi a adus înapoi particule radioactive la sol. Undele de presiune ale exploziei au distrus practic toate clădirile; incendii au izbucnit în tot oraşul. În acest holocaust fără precedent, peste 240.000 de persoane şi-au pierdut viaţa şi peste 165.000 au fost rănite. Prima bombă atomică care a explodat vreodată asupra unui oraş uman avusese loc. Sunt convins că acest eveniment A ÎNCEPUT împlinirea Apocalipsei 6:17, unde citim că „a venit ziua cea mare a mâniei lui Dumnezeu". Totuşi, primele versete din Apocalipsa 7 indică faptul că „vânturile" judecăţii urmau să fie ţinute în loc pentru o vreme, iar noi ştim că acest lucru s-a şi întâmplat. Acum ne aflăm în această perioadă de „reţinere", chiar dacă „focul" mâniei lui Dumnezeu a fost aruncat pe pământ (***Apocalipsa 8:5***), rezultând în pierderea puterii de foc a atomului.

Răul se întoarce. Subliniez cele de mai sus pentru a sublinia faptul că revărsarea mâniei lui Dumnezeu *asupra* acestui pământ va veni în primul rând prin intermediul omului; adică, Dumnezeu permiţând ca consecinţele răului omului să SE ÎNTOARCĂ ASUPRA *CAPULUI* SĂU (***Ioel 3:4***). În lumina acestui fapt, putem înţelege mai bine semnificaţia întrebării puse în Isaia 14:16-17 după distrugerea unui anumit om puternic: „Acesta este OMUL care a făcut pământul să se cutremure , care a clătinat împărăţiile, care a făcut lumea ca o pustietate şi i-a distrus cetăţile, care nu a deschis casa prinşilor săi?" Dacă citiţi Isaia 14:12-20, veţi vedea că pasajul vorbeşte despre răzvrătirea lui Lucifer, prin care a căutat să se înalţe şi să devină ca Dumnezeu. Dar sentinţa lui Dumnezeu *asupra* Lui este că trebuie să fie complet doborât (vezi şi Apocalipsa 12:9). Când se va întâmpla aceasta, el va intra şi va lua în stăpânire un anumit OM şi SE va MANIFESTA ca om în acest timp al sfârşitului, chiar ca „omul fărădelegii" descris în 2 Tesaloniceni 2:3. Prin acest om, el va căuta să domine complet naţiunile lumii şi, prin „profetul său fals", el va pedepsi acele naţiuni care refuză să se supună, provocând foc atomic asupra oraşelor lor (vezi Apocalipsa 12:13), împlinind astfel profeţia din Isaia 14:16 conform căreia un om va face pământul să tremure (de frică) şi va clătina împărăţiile (cu distrugere atomică). Astfel, într-un fel, împărăţiile omului vor fi judecate după nebunia unui om. Mai mult, în lucrările providenţiale ale lui Dumnezeu, răul acestui „om al fărădelegii" se va întoarce şi *asupra* propriului său cap. Căci Dumnezeu va face ca anumite naţiuni să reziste stăpânirii Sale şi să se răzbune, astfel încât focul atomic va cădea peste împărăţia Sa, aşa cum citim în Apocalipsa 16:10: „Şi al cincilea înger a vărsat potirul lui *peste* scaunul de domnie al fiarei. Şi împărăţia lui s-a umplut de întuneric. Şi-au muşcat limbile de durere şi au hulit pe Dumnezeul cerului din cauza durerilor şi a rănilor lor şi nu s-au pocăit de faptele lor." Astfel, omul îl distruge pe om într-un mare holocaust final, dar Dumnezeu direcţionează şi cronometrează acest lucru în aşa fel încât este împlinirea mâniei şi judecăţii Sale *asupra fiarei.*răul acestei lumi. Omul „se clatină", dar Dumnezeu este în spatele

© Biblioteca Spirituală

zguduirii, făcând-o să fie împlinirea sfatului propriei Sale voinţe.

Profeţie vie. Nu am timp în acest scurt tratat să intru în detalii, dar citeşte tot Isaia 24 pentru o descriere vie a cutremurării din timpul sfârşitului. Observaţi în special versetele 17-20: „Frica, groapa şi laţul sunt *asupra ta* , locuitorule al pământului! Cine fuge *de* vuietul fricii va cădea în groapă (adăposturi antiaeriene); şi cine se ridică *din* mijlocul gropii va fi prins în laţ (provocat şi forţat în slujba publică): căci ferestrele (trapele bombardierelor) cerurilor de sus sunt deschise şi temeliile pământului se clatină (din cauza exploziei multor bombe nucleare). Pământul este complet dărâmat, pământul este complet dezlănţuit (sfâşiat), pământul se clatină foarte tare (zguduit violent). Pământul se va clătina încoace şi încolo ca un beţiv şi se va clatina ca o colibă (sau se va legăna încoace şi încolo ca un hamac); şi fărădelegile lui vor fi grele *asupra* lui; va cădea şi nu se va mai ridica (orbita şi înclinaţia lui faţă de soare se vor schimba)."

Final. Există o ultimă zguduire menţionată în Scripturi, care va fi în totalitate lucrarea Domnului şi care va aduce încheierea finală a acestei epoci prezente. Citim despre ea în Zaharia 14:4 . Când Isus Hristos, ca Domn al slavei, se va întoarce personal pe pământ, prezenţa Lui puternică va clătina literalmente această planetă. „Şi picioarele Lui vor sta în ziua aceea *pe* Muntele Măslinilor, care este în faţa Ierusalimului, la răsărit, şi Muntele Măslinilor se va despărţi prin mijlocul lui spre răsărit şi spre apus şi va fi o vale foarte mare; şi jumătate din munte se va mişca spre miazănoapte şi jumătate spre miazăzi. Şi se va întâmpla în ziua aceea că lumina nu va fi nici seninătate, nici întuneric; ci va fi o zi cunoscută Domnului, nu zi, nici noapte; ci se va întâmpla că seara va fi lumină." (Zaharia 14:4-7). Aliluia! ZIUA ACEA va fi seara sărbătorii Corturilor, pe 15 Tişri, în toamna anului, când Isus va coborî pe acest pământ pentru a locui alături de poporul Său. Paloarea morţii pluteşte peste pământ pe 14 Tişri. Milioane de oameni zac ucişi; naţiunile sunt epuizate de războiul atomic total; oraşele zac în ruine. Atât de multe resturi au fost aruncate în atmosferă prin explozii masive, împreună cu bănci mari de fum gazos amestecat cu resturile, încât lumina soarelui a fost stinsă (Matei 24:29). Este o zi cenuşie, întunecată, nici lumină, nici întuneric. Puţinii locuitori rămaşi din fiecare naţiune (Isaia 24:6) cheamă cu disperare *Numele* Domnului pentru a fi păstrat (Faptele Apostolilor 2:20-21). Pe măsură ce se *apropie* seara (încheind ziua de 14 Tişri şi deschizând ziua de 15), în fusul orar în care se află Ierusalimul şi Ţara Sfântă, cerul străluceşte brusc cu o lumină foarte puternică, în timp ce locuitorii acelei zone văd SEMNUL Fiului Omului în ceruri - norul de glorie supranaturală (Matei 24:30), căci seara vine lumina (Zaharia 14:7). La scurt timp după aceea, îl vor vedea pe Isus personal venind pe norii (sfinţii Săi întorcându-se cu El) cerului cu putere şi mare slavă. Aliluia! Nu e de mirare că Zaharia 14:7 spune că va fi O ZI care va fi cunoscută Domnului.

Material textil. Permiteţi-mi să vă dau încă o ilustrare pentru a arăta cum priveşte Domnul societatea mondială actuală. Să presupunem că aveţi o haină veche şi zdrenţuită şi v-aţi da seama că nu există nicio modalitate de a o salva. Dacă aţi încerca să o cârpiţi cu bucăţi de material nou, s-ar rupe şi ar fi mai rea. Amintiţi-vă că Isus a spus o parabolă şi a spus: „Nimeni nu pune *o* bucată de haină nouă *la* una veche; dacă nu, atunci şi cea nouă *face* o ruptură, şi bucata luată din cea nouă nu se *potriveşte* cu cea veche" (Luca 5:36). Nu numai că cea nouă ar rupe cea veche, dar materialul nou nu s-ar potrivi cu cea veche. Când Dumnezeu priveşte societatea noastră mondială babilonică actuală, El vede o haină veche, uzată şi zdrenţuită, care nu poate fi salvată. A o cârpi nu ar face decât să o înrăutăţească, iar NOUL pe care El intenţionează să-l introducă NU SE POTRIVEŞTE cu cea veche (căile omului). „Zguduirea" pe care o experimentăm acum în lume este pur şi simplu „haina veche" a căilor omului care încep să se rupă. Pur şi simplu nu poate suporta presiunile *la* care este supusă . Întreaga „ţesătură" a societăţii, în starea sa actuală, nu este suficient de puternică pentru a ţine unită. Dumnezeu a hotărât să facă toate lucrurile noi, iar acum ne aflăm în perioada de tranziţie. Cei dintre noi care suntem creştini născuţi din nou am devenit „făpturi noi în Hristos", iar „cele vechi" din ochii lui Dumnezeu au trecut deja (2 Corinteni 5:17). Deja ne împărtăşim cu cele noi. Am „gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu şi puterile veacului viitor" (***Evrei 6:5***). Aparţinem unei împărăţii noi care nu va trece niciodată (Evrei 12:28). Avem „haine noi" care nu se vor învechi niciodată (***Isaia 52:1***). Să fim dispuşi să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne dezbrace de toate rămăşiţele celor vechi.

© Biblioteca Spirituală

Dumnezeu lucrează . Am făcut deja aluzie la efectul de „zguduire" al noului lucru pe care Dumnezeu îl face pe pământ, pe măsură ce El lucrează prin Duhul Său. Ar trebui să ne rugăm cu stăruinţă pentru mai multă zguduire de acest fel. În Faptele Apostolilor 4:23-31, citim despre primii creştini care se adunau pentru rugăciune după ce au fost persecutaţi. Versetul 31 spune: „Şi după ce s-au rugat ei, locul unde erau adunaţi s-a zguduit; şi toţi s-au umplut de Duhul Sfânt şi *vorbeau* Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală." Ah, iubiţilor. Dumnezeu vrea să zguduie lucrurile. Profetul strigă: „Vai de cei ce locuiesc liniştiţi în Sion!" (Amos 6:1). Există o zguduire pozitivă, precum şi una negativă, care are loc în lume. Este rezultatul mişcării lui Dumnezeu în numele poporului Său. Să nu ne opunem acestei zguduiri, ci să anticipăm cu bucurie şi să îmbrăţişăm tot ceea ce face Domnul pentru a ne aduce la ÎMPLINIREA scopului Său în această zi.

Presiuni . În mediul natural, un cutremur este cauzat de o mişcare a scoarţei terestre de-a lungul „liniilor de falie". Mişcarea este foarte graduală şi insesizabilă până când se acumulează o anumită presiune - apoi ceva trebuie să cedeze; şi are loc o schimbare bruscă pe măsură ce segmente de teren de o parte şi de alta a liniei de falie se deplasează brusc pentru a elibera presiunea şi a se adapta unele la altele. În providenţa Sa, Dumnezeu, care a creat pământul, cunoaşte fiecare „defect" al acestuia, mişcările şi presiunile implicate şi este capabil să TEMPOREZE cutremurele pentru a îndeplini o parte din voinţa Sa - ca instrumente de judecată etc. Acest lucru este valabil mai ales pe măsură ce ne apropiem de sfârşitul acestei ere. Isus a spus că unul dintre semnele (prezenţiile) care indică apropierea venirii Sale vor fi „cutremure în diverse (diverse) locuri" (Matei 24:7).

Treburile oamenilor. Aşa cum este în natură, aşa este şi în societatea umană. Există „linii de falie" (slăbiciuni) în sistemele economice, politice şi religioase ale oamenilor, iar noi trăim într-o perioadă de mari schimbări (mişcări) care provoacă acumularea de presiuni; astfel încât omul se confruntă din ce în ce mai mult cu schimbări bruşte în lupta pentru putere, zdruncinări şi tulburări în modelele sociale, frământări şi tulburări religioase, instabilitate economică etc. - toate acestea pentru că Dumnezeu, în lucrările Sale providenţiale, MIŞCĂ omenirea spre o nouă eră a Împărăţiei. Orice nu poate suporta zdruncinările şi nu se poate adapta la voinţa lui Dumnezeu trebuie distrus. „Şi a fost un mare cutremur... şi cetăţile (societăţile, sistemele) naţiunilor s-au prăbuşit " (Apocalipsa 16:18-19). Acelaşi lucru este valabil şi în viaţa ta individuală. Dumnezeu îţi cunoaşte „liniile de falie" (slăbiciunile); acele domenii care trebuie să fie dispuse să „cedeze" şi să se adapteze la voinţa lui Dumnezeu. Dumnezeu, în dragostea Sa, va continua să te mişte (cu presiuni, dacă este necesar) în Împărăţia Sa neclintită. Nu vă temeţi de „zguduiturile" din experienţele voastre; căci acestea indică doar scopul lui Dumnezeu de a îndepărta lucrurile care POT fi clătinate, pentru ca lucrurile care nu pot fi clătinate să RĂMÂNĂ (Evrei 12:27). Amin!

[SFÂRŞIT]

Descărcaţi cărţi spirituale gratis din – „*Noua Revelaţie a lui Isus Hristos*"
Sursa: https://archive.org/details/@noua_revela_ie_a_lui_iisus_hristos

© Biblioteca Spirituală